

tea înțelegerile urmează încă între puteri, cu scop de a se ști ce propunerile are România de gând să facă la conferență, cu scopul de a se fixa așa dară de mai înainte sfera de activitate a delegatului român la conferență.

Suntem încredințați, că guvernul nu va primi această încercare de a se restringe libertatea, în cas când ea s'ar face de-o putere sau mai multe. Dacă mergem la conferență să mergem liberi și nelegăți cum se duc și cele alalte puteri.

DIN AFARA

Alianța austro-rusă și Rusia.

Oficiosul din Berlin „Kreuzzeitung“ publică un fel de articol de încheiere cu privire la sgomotul ridicat de «Köln. Ztg.» despre alianța austro-germană și atitudinea ei față de Rusia.

„Kreuzzeitung“ declară că atitudinea Germaniei față de Rusia e foarte simplă. Germania n'are nici un motiv special de a trăi în neînțelegeri cu vecinul ei. Interesele lor nu se lovesc de loc în linie generală. Prin urmare Germania nu se va gândi de loc la un demers în contra Rusiei, pe cât timp aceasta i va respecta interesele.

Cu totul de altă natură sunt însă raporturile austro-ruse. În Cislaitania, zice „Kreuztg.“, Rușii sprijinesc veleitățile Slavilor și prin acesta au creat un abis între densi și elementul german; în Translitaia ei întâmpină ura adâncă și neîmpăcată a Ungurilor. Afară de aceasta interesele Rusiei și a Austriei nu se pot tolera nici în Orient. Un conflict austro-rus e prin urmare unul din acele evenimente, cari se pot profeta cu siguranță.

Germania a fost silită în fața acestei stări de lucruri — zice „Kreuztg.“ — să aleagă între Rusia și Austro-Ungaria. — Ea a optat pentru aceasta din urmă și rezultatul acestei opțiuni e următorul:

„Fără permisiunea Germaniei Rusia nu se poate gândi să se răfuiească în mod violent cu Austria în Orient, și tot astfel va trebui să se ferească a se angaja serios cu Germania, pe câtă vreme Germania e singură de sprijinul Austriei.“

Cum se vede, „Kreuzzeitung“ a vrut să impărtășească scriind acestea, sgomotul răspândit de unele foi nemțești că alianța austro-germană n'ar obliga de loc pe Germania să sară în ajutorul Austriei când ar ataca-o Rusia, ci de-a împedea numai, prin neutralitatea sa, alte alianțe anti-austriece.

STIRI MILITARE

„Ostașul“ află că unele reședințe ale statelor-majore de divizie au a se permuta: Brăila la Focșani și Ploiești la Târgoviște.

„In ce privește strămutarea reședinței diviziei de la Brăila la Focșani o găsim foarte justificată din toate punctele de vedere și mai cu seamă din cele militare. Poziția orașului Focșani, dacă chiar orașul nu ar avea importanța pe care însă o are, reclamă neapărat să fie reședința unei divizii militare. Atât linia căii ferate, de bușul munților pe de o parte, valea Siretului pe de alta, gâtul geografic care unește cele două mari părți ale țării, etc. etc., ne comandă a avea în Focșani un stat-major de divizie. Nu înțelegem însă pentru ce se părăsește Ploieștiul, punctul de intersecție al liniilor ferate Focșani-Brăila-Predal pentru a transfera stat-majorul diviziei la Târgoviște unde un stat-major de brigadă era suficient. Noi credem că în teatrul strategic al țării, Ploieștiul este mai important de cât Târgoviștea și va juca la caz un rol decisiv, chiar în apărarea Capitalei.“

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 20 Decembrie —

11

EVANGELISTA

DE

ALPHONSE DAUDET.

Vorbind, ea inclină spre paginile de tradus grelele sale coade de-o culoare blondă argintie, obrazul său acoperit de-un puf invisibil, puțin palid prin supărarea ce simțea și de odată, întorcându-se pe jumătate spre mamă sa zise:

— Ascultă, mamă, mi pare că aceasta mă privește pe mine, pe „domnișoara prea mult veselă“... ascultați numai: risul și veselia sunt privilegiile unei inimi corupte. Inimile noastre n'au trebuință de toate acestea, când pacea lui Dumnezeu domnește într'însele.

— Adevărul este, zise mama, că n'am vădu-t'o nici odată ridând pe această mică Chate-lus; și înțelegeți foarte bine lucrul de oare-ce dinsa a făcut această carte.

Lina se întrerupse brusc:

CESTIUNEA CIANGAILOR

(Ce scriu Ungurii despre noi)

(urmăre și fine).

„Partea a treia și cea din urmă din pamfletul deputatului Mich. Laszlo este cea mai încărcată de minciuni și cea mai spurcată, urmează „Observatorul“ din Sibiu. Adevărat că din acele bălăcării partea cea mai mare sună la adresa preoților italieni și la scaunul Romei, rămâne însă o mare parte și pentru guvernul României și pentru toată Româniimea. Se vedem la Pag. 47. Toate devastările tătarilor și ale Turcilor luate la un loc n'au stricat atâtea maghiarilor din Moldova, cât le-au stricat și le mai strică până astăzi popii italieni. — De la a. 100 până la 1300 ungurii ciangăi au avut numai popi maghiari din Ungaria. (Adecă și în acelea veacuri, în cari maghiarii din Ungaria erau încă păgâni și ucidău de-avalma pe preoții italieni și germani trimiși lor de către pontificele Romei și pe preoții grecești veniți la ei din imperiul bizantin? Red.)

Misiunea italiană în Moldova este usurpătoare și prevaricantă de drepturile clerului și ale bisericilor unguresci. Ciangăii din Moldova trebuie să stea sub jurisdicțiunea eclesiastică a arhiepiscopului rom.-catolic de la Strigon. Minoriții ori cât au fost gonțiți și omorâți în țările orientale „ale imperiului unguresc adecă în Moldova, Bosnia, Serbia și Tara românească“ au venit alții înmulțiți cu călugări din Dalmația, Bulgaria Polonia, că se omoare naționalitatea maghiară din Moldova, s'au substras de la jurisdicțiunea primatului de la Strigon, și tot ei au făcut, ca domnia ungurească să poată prinde rădăcinii mai afunde în acele țări. Acei popi italieni calcă toate legile. Pe atunci, districtele Bacău, Piatra, Cotnar etc. erau maghiare. Așași pe la Neamțu. Popii italieni le-au tras clopotul de inmormântare.

„Pag. 49. Valahii cu dreptatea lor cea strim-bă au ajutat pe acei popi sugători de sânge. Și ciangăii erau câte-va sute de mii.

„Pag. 51. Religiuina ortodoxă e plină de în-vățături stupide; popii românesci sunt barbari, dară totuși ei știu să înșele împreună cu boerii pe mulțime de ciangăi ca să treacă la legea lor dându-le și de bătut buți de vin și de vinars, și așa valachisează; apoi aceiași popi barbari preste căți-va ani își mint în față, că acelea sate romanisate sunt adevărate colonii din Roma.

„Pag. 52. În toate timpurile ciangăii din Moldova au fost și mai sunt conduși și dominați până în ziua de astăzi numai de hingheri. Dacă vre-un ciangău sau vre-un popă unguresc a protestat, guvernul românesc curend i-a ascuns soarele.

„Pag. 56. Ciangăii sunt aruncați în prada valachilor; dar popii latinii mint, că scopul lor este, ca cu ajutorul ciangăilor se aducă pe românii la s. unire, căci ce e drept, sunt și unele sate românesce catolice (?)

„Pag. 54. Popii românesci încă odată barbari, iar boerii sunt vulpoi.“ Tot aici își bate joc de botezul ortodox.

„Pag. 56. În Iași erau două mii de maghiari în Baia șeasă mii.

„Pag. 59. Episcopul din Transilvania com. Ignatiu Bathány, arhiepiscopul Radnay, Kopácsi, episcopii, Lonovics, Haynald au lucrat destul pentru ciangăii din Moldova (așa dară de 100 de ani?), Roma însă nu a voit să'i asculte și a lăsat se facă diu ei valachi; deci Ungaria trebuie se protesteze.

„Bravo Mich. Laszlo, bravo! Ungaria să pună protest în contra valachisării ciangăilor, gonțiți, exilați, fugăriți din Ungaria sub regele-impărat Sigismud, apoi sub Sigismud Báthori și mai pe urmă sub Maria Teresia, eară Romania se pună în același timp cel mai serbătoreșt protest în contra maghiarisării nu de 60 mii, ci de 3 mi-

*) N'ar avea gust reu Ungurii noștri N. R. (hrrr.)

„R. L.“

*) Și cu toate acestea se găsesc pe la noi boerii cari își mărită fetele după Unguri N. R. „R. L.“

— Iată ceva și mai curios... ea se îndreptă și ceta tremurândă: Un tată, o mamă, un soț, copii... afecțiunea, în toate cazurile, densii mor. A'și lega inima de densii e un prost calcul.

— Trebuie să fie cine-va pede!... făcu d-na Ebsen, c'un accent de-o adevărată mânie.

— Dar adăstați urmarea... Ea reluă accentuând cuvintele: „Calculul cel mai bun este de-a iubi pe Christ, și de-a nu iubi de cât pe densul. Christ nu înșală, Crist nu moare; el e gelos de afecțiunea noastră și o reclamă toată. De aceea trebuie să facem rebel idolilor și să gonim din inimile noastre tot ce ar putea rivaliza cu densul“... audî mamă! e dar un păcat a ne iubi... Trebuie să mă smulgă din inima ta, ca Christ să fie între noi și să ne'despartă cu brațele lui crucificate... niște infamii!... eu nu voi traduce nici odată asemenea lucruri.

Ea avu un gest violent, atât de extraordinar în această natură de blândă și de seninătate în cât copila ce sta lângă dânsa în picioare simți lovitură nervoasă, și o tremurătură palidă se zări îndată pe micul și slăbănogul ei obraz.

— Dar nu... Nu sunt supărată..., zise Elina luând'o pe genunchi săi, stringend'o printr'o îmbrățișare ce făcu pe Lorie să roșească de bucurie, fară a ști nici densul pentru-ce.

— Da, Linuțo, aveam mare greșală de a mă supăra... Dacă ar trebui să bage cine-va în

lioane români. Foarte bine, subscriem și noi proiectul de protest al lei Mich. Laszlo.“

Aici putem considera ca încheiate spicuirile „Observatoriului“ din Sibiu. Cetirea lor ne rămâne o probă prețioasă de modul în care vorbesc și scriu Ungurii despre noi. Pamflete, fără indoială, și nimic alta; dar pamflete instructive. Sistema de-a nu admite între Ciangăi de cât popi alieni se vede că e foarte bună. Guvernul după vremuri care a luat această măsură a lucrat foarte înțelepțesc și guvernul de azi ca și cele viitoare trebuie să perfecționeze măsura.

În tot cazul mai multă băgare de seamă și mult mai multă energie. Pamfletul ungar Michai Laszlo ne-an putea prinde că și-a făcut călătoria printre Ciangăi cu ajutorul administrației. Omul le va fi spus că e deputat unguresc și va fi presintat și recomandați din Pesta, iar ca scop va fi născocit vre-o misiune „geologică“ sau mai știm noi ce. La rindul ei, administrația s-o fi pus, la ordinele guvernului, în serviciul lui. Astfel de dovezi de politeță față de Unguri sunt nește păcătoși; Michai Laszlo și alții de-soiul lui au sunt buni de cât de puscărie.

Încheiând cu aceasta discuția despre Ciangăii din Moldova, cerem d-lui ministru de instrucție și d-lor revisori locali să fie odată cum trebuie să fie. Această pată de pe câteva locuri ale munților moldoveni, trebuie să dișpară odată de-finitiv.

CORPURI LEGIUITOARE

(SESIUNE ORDINARA)

Sedința din 18 Decembrie, 1882.

Senatul. — Nu se ține ședință.

Camera. — D. Agarici propune a se ține ședințe și în zilele de serbători pentru votarea indigenatelor.

D. I. Ionescu vorbește contra acestei propuneri. Se trece la ordinea zilei.

Se acordă calitatea de cetățean român d-lor Marcel Teodor, Lazăr Schănteia, Ion Șerbănescu, Mihail Petcov, Ion Nicolaidi, H. Hengel, M. Groza, Comati, Ar. Densusianu, Lucacefsky, C. Pop, Groholsky, I. Verner, I. Tavlovsky, Ios. Ionescu, M. Levy, N. Ciurcu, P. C. Păpară, I. Nache.

Sedința s'a ridicat la 5 ore.

DIN JUDEȚE

Mișcarea populației Iașilor. — În săptămâna de la 5 până la 12 Decembrie a fost următoarea: Născuți 41: 19 b. și 22 f., dintre cari 10 b. și 10 f. creștini, 9 b. și 12 f. israeliți. Declarațiuni de căsătorie 12: 8 creștine și 4 israelite. Morți 51: 30 b. și 21 f., dintre cari 18 b. și 14 f. creștini, 12 b. și 7 f. israeliți.

Este prefectul de Vâlcea „onorabil sa în șelător“? — Această întrebare și-o pune în numărul ei mai nou „Vâlcea“ și citează drept răspuns următorul fapt:

„D. Dimitrie Simulescu, în anul 1873 a luat de la primăria comunei Drăgășani 400 galbeni, cu condiția ca drept valoarea lor să vîndă zi-sei primării niște case pentru școala de fete, și ca dacă cumpărarea nu va lua efect să n'apoeze banii.“

„Casele nu s'au predat și cumpărătoreea n'a luat efect, căci, în urma estimației și a planului de îmbunătățiri cerute de Onor. minister, a-cele case, spre a putea deveni bune de școală, reclamă o cheltuială încă de atâți bani, ceea-ce costă prea scump.

„Pentru acest cuvînt și pentru că primăriei

seamă toate neroziile pe care le citește și le aude!... În adevăr e stupidă ruga acestei domne, dar ea nu va împiedica iubirea dintre noi.

Ele schimbă una din acele priviri confidențiale, priviri pe cari nule au de cât ființele legate prin sânge.

— Cu toate acestea, zise Lina tot mâniată, cuvintele nebune sunt contagioase și pot face rău... asupra unor capete june, asupra unor suflete slabe... — Sunt și eu de părerea d-rei, zise Lorie, de și cu toate acestea...

D-na Ebsen dede din umeri: „Lăsați... cine citește oare asemenea lucruri?“

Aceste observațiuni religioase nu au mai multă importanță de cât micile broșuri anglicane ce se distribuie de Câmpii—Elisei ca prospecturi de haine gata sau de restaurante cu preț fix. Dar era și partea de afacere; ele nu s'au genau de Lorie: câte tref gologani rugăciunea, tot era un câștig; după acest volum, de sigur vor fi altele, și când cine va nu este tocmai bogat nu trebuie să desprețuiască puțin câștig... în destul poate pentru a plăti trusoul Linei, când se va mărita.

Înainte ca această discuție să se sfârșiască, Lorie să sculă iute: „Aideni Fanny, și bună-seara...“

Acest salon al doamnălor Ebsen, locul cel mai vesel din lume, cel mai amical pentru dânsul și pentru copii săi, i părea acum lugubru, i pă-

i s'a oferit ocaziunea de a se clădi din nou o asemenea școală fără alte sacrificii, primăria, în baza angajamentului luat înscris de d. Simulescu i-a cerut înapoearea banilor.

„Se vede că d. Simulescu și luase acel angajament nu mai ca să pună mâna pe bani, iar nici decum ca să-i dea înapoi, când ne-aprobata de autoritățile superioare cumpărarea n'a luat efect. D. Simulescu avînd casele în posesie, refuză primăriei înapoearea banilor ceruți, refuză îndeplinirea angajamentului luat în scris.

„Strigați dar, onorabili cetățeni Văleni, strigați și esclamați: Trăiască d. Demetru Simulescu, onestul prefect al județului.“

Fusiunea între partida liberală-independență și partida conservatoare.

„Binele public“ și „Timpul“ publică înțelegera pe baza careia s'a făcut această fusiune. Iată textul ei:

„In fața relelor ce ne bântue și a celor ce ne amenință încă, cu un guvern care nu mai cunoaște nici un scrupul și care nu mai acceptă nici un control, care întrebunțează ca pârghie în politică corupțiunea și ipocrisia; în ajunul încetării apropiate a mandatului reprezentățiunii naționale actuale și a noului apel la țară ce se va face în curînd; în fața mai ales a frigurilor de revizuire ce au coprins de odată majoritatea, îngrijirea a devenit generală și am crezut că era de datoria tuturor nuanțelor opozițiunei a se apropia și intruni, spre a opune o rezistență serioasă la toate aceste veleități de absolutism spre a asigura jocul regulat al instituțiilor și triumful voinței adevărate și liber manifestate a țării.

„Ori cari ar fi fost sau ar fi încă divergențele dintre oameni, aparținând diferitelor grupuri ale opozițiunei; primejdia comună, instinctul de conservățiune națională, trebuia naturalmente să le facă să tacă: căci lupta astăzi nu mai e între cutare princip și cutare altul, libere fiecare în manifestațiunea lor, ci între hipocrisie care parodiază și falsifică tot și sinceritate, care lasă fie-căruia libertatea și meritul inițiativei dar și răspunderea ideilor și actelor sale.

„Oamenii de opinii opuse pot trăi, dacă nu în armonie și în pace, dar într'o securitate completă, alături unii cu alții, destul ca și unii și alții să nu ceară triumful ideilor sau idealului lor de cât la mijloace oneste de cât la o luptă francă și feală la lumina zilei, pe tărîmul larg și roditor al concurenței și emulațiunei, în vederea binelui și interesului general, astfel cum ei simte și înțelege fie-care.

Oamenii, profesând în aparență principii identice, pot cu toate acestea fi despărțiți prin abisuri dacă pe cînd unii așteaptă succesul ideilor lor de la lumina, de la persuasiune și de la experiență, într'un cuvînt de la libertate și convicțiune, cei l'alți nu'l cer din contră de cât corupțiunei, vicleniei și apăsării conștiinței publice.

„Totușcim multă nu mai avem a face de cât cu un regim numai cu numele constituțional; că simulacrele s'au substituit realității; că etichetele și vorbele țin locul faptelor și că regimul bunului plac, că voința unui singur om, a căru personalitate absorbantă are pretențiunea a monopoliza totul în această țară, decide despre destinele României.

„Acest regim personal este cu atât mai primejdios cu cât e mai hypocrit, cu cât acel ce'l esericită are mai mult grija să'i ascundă dibaciiul jocul, și de și concentrînd în mâinele sale întregul puterii, să lase altora toată povara răspunderii și să decore cu nume scumpe și sonore chiar actele cele mai culpabile, până și terorizarea sistematică cu care apasă această țară.

„Dictatura sub care trăim se manifestă zilnic sub toate formele.

Un singur om a luat asupra lui să cugete și să voiască pentru o națiune întreagă, cel-l'alț

rea indiferent pentru viața și visurile lui. Într'însul el se simțea străin, făcînd o vizită numai de etichetă; și acestea toate numai pentru că buna d-na Ebsen l' l pusese, în gândul ei, ca om deja matur, vorbindu-l față de maritagiul Linei fără a să tragă vre-o consecință.

— El da, această încântătoare fată să va mărita peste curînd, și acela care o va lua de soție va putea fi mîndru de dînsa. Atât de instruită, atât de curajoasă. Ce femei de casă, ce mînte la dînsa, ce inimă plină de afecțiune și indulgență. El nu'și putea stăpîni tristarea gîndindu-se la măritișul Linei!... această cugetare l' urmări până la dînsul acasă, până în mica sa celulă a cărei vedere da în grădină...

Copii se culcau alături; și dînsul auzea ci-ripitul fetiței povestind Sylvanirei ce o desbrăca ceea ce se petrecuse în acea seară la doamnele de sus: „Domnișoara a zis... domnișoara s'a supărat...“ Ocupa un loc atât de mare în sufletul miciei orfeline, această domnișoară!

Dar o dată măritată, va avea și dînsa copii, și atunci nu se va mai ocupa de copii altora... și s'armanol om se gîndea cum Elina și transformase casa trecînd numai printr'însa într'o zi de durere.

Spre a se liniști, se puse, cum zicea dînsul, „să mai aranjeze puțin.“ Era pasiunea lui „aranjamentul“; suprema sa scăpare la turburări și dureri. Aceasta consista în a-și așeza hîrtiile

consilierii al coroanei adnați în jurul lui nu mai formează un consiliu deliberativ, ci un simplu cortegiu.

O singură personalitate chiamă și concediază, când vrea și cum vrea, nu colegi de-o-potrivă influenți și răspunzători, ci instrumente supuse cărî revindică ca un titlu de glorie neînsemnătatea lor politică și lipsa de orice voință proprie.

„Inlăturând orî ce principii, acel guvern a trebuit, spre a fi sprijinit, să facă mereu apel numai la interese mici și egoiste.

„Fără mirare dar s'au văzut oameni cu un trecut cu totul deosebit întruniți împrejurul aceleiași personalități uitând în fața interesului egoist care 'i strîngea împreună, urî și diviziuni încă atât de proaspete în memoria tuturilor.

„In ast-fel de condițiuni prohibite; administrațiune, independența justiției, buna gestiune a finanțelor au fast date pradă unor poftes cărî cu cât au fost mai întărite cu atât din zi în zi devin mai greu de săturat.

„In dorința de a perpetua chiar și agitațiunea în țară, spre a specula în apă turburată regimul pune înainte revizuirea constituțiunii, pe care nimic nu o împune de o cam dată.

„Ori carî ar fi fost sentimentele unora din noi; ori cât de infocatăi partizanî am fi a reformelor în genere, a tuturor reformelor destinate a asigura un adevărat progres, nu putem vedea de cât cu cea mai mare temere inițiativa unei revizurî venind de la oamenii care 'si-au făcut deja probele în ceea ce privește tendințele lor absolutiste, și carî în reformele proiectate nu pot căta de cât a traduce în drept, aceea ce ne-au făcut deja să gustăm în fapt și a perpetua ast-fel domnia lor asupra noastră.

„Revisuirea dar o considerăm astăzi ca inoportună:

„1) Pentru că camerele actuale n'au primit nici un mandat în această privință nici direct, nici indirect; căci cel ce i s'a dat ținea numai articolul 7, și el este deja cu prisos indeplinit și expirat.

„2) Pentru că o reformă ca să fie salutară trebuie să iasă din chiar rîrunchii națiunii. Și nu sub un regim de terorism și opresiune se pot cunoaște adevăratele susțiminte adevărate voință a unui popor.

„3) Pentru că fiind date tendințele oamenilor ce ne guvernă, reforma nu poate să aibă alt scop de cât acela de a asigura și mai mult omnipotența lor.

„4) Pentru că cele mai salutare idei, când sunt denaturate, când sunt aplicate de mâini împii, sunt periculoase.

„Desființarea de fapt a ori-cărui control, ia acestui guvern ori-ce prestigiu în afară; și modul cum el se invoesece cu toate situațiunile și cu toate exigențele, chiar cele mai nedrepte, face prin prezența lui la putere un adevărat pericol național.

„Spiritul aventurier ce l'a condus în lunga sa carieră face asemenea, în timpul turburații ce străbătem, din prezența sa la putere o cauză de nelinise pentru toți l...

Cutul exclusiv și aprig al intereselor materiale, averile mari și repeți realizate la umbra politice, este unul din semnele triste ale timpului și una din cauzele care amenință mai mult moralitatea publică în România, prin urmare însuși viitorul acestei țeri.

„Libertatea și sinceritatea votului devin un tîrm comun de luptă, fiind-că ea constituie chiar principiul vital al regimului reprezentativ și una din condițiunile succesului legitim; deosebit că toți, fără distincțiune de idei sau principii, sunt supuși la aceleași vexațiuni și asuprași umilitoare, din momentul ce nu fac parte din partidul ce exploată astăzi partea.

„In vederea acestora, atât partidul Liberal-Independent cât și partidul Conservator, păstrînd în care individualitatea sa proprie, ideile și opiniunile sale, au decis a face cauză comună în alegeri, contra inamicului comun, — candidatura oficială, ocultă sau vădită, patronată de administrațiune, susținută prin mijloace rușinoase și reprobate de legi și de morală.

intr'un teanc de cutii verzi cu etichete de numere, de titluri cu inscripții variate: *Scrisori de afacere, familie, politică, diverse...* De câte ori pune la etichete pe aceste prețioase hîrtii nici o dată reinnoite, el era redus să schimbe mereu clasificățiunile, să le treacă dintr'o cămașă albastră într'alta maro, și lucrul era de ajuns pentru mania sa.

Pachetul pe care puse mîna în acea seară, purta, în mijlocul primei pagine, ca un nume săpat pe un mormînt: *Valentina*.

Tot ceea ce i rămăsese de la soția sa: epistole cu datele esacte ale anului în care dînsa fusese bolnavă, căci înainte de boală el nu se despărțiseră nici-o dată. Erau aci scrisori multe și lungi. Cele d'întăiu nu tocmai triste; ele erau pline de materne recomandățiuni pentru sănătatea copiilor, pentru a sa, și amănunte confidentiale pentru serviciul casei la adresa lui Romain și a Sylvanirei; în fine toate nelinișcirile unei mame absente. Apoi, puțin câte puțin tînguiri, regrete, enervările unei ființe din ce în ce mai bolnavă.

Peste puțin urma disperarea, revoltarea în contra destinului pe care 'i simțea neînduplecat, ascuns abia prin complentele minciunii a le doctorilor.

În mijlocul strigătelor de durere și de suspine, grija casei și a copiilor nu lipsesc; și chiar un post-scriptum pentru Sylvanira: „Nu

„De pe acuma chiar, aderenții ambelor partide vor avea a lucra în comun regulându-și acțiunea lor în sensul unui concurs leal și complet dat candidatului care, în colegiul respectiv ar intruni mai mulți sorți de succes și care ar face parte dintr'unul sîu altul din cele două partide.

„Că asemenea unire va aduce fără îndoială rezultate salutare pentru țară, dacă ne aducem aminte că la începutul legislației actuale, chiar fără să existe un concert prealabil, simpla unire de fapt a ambelor partide în corpurile legiuitoare a determinat un curent bine-făcător și care singur a contribuit spre a opune o stavilă ideilor nenorocite care prevaud în consiliile guvernului în privința revisurii art. 7 din constituțiune.

„Și acuma ca și atunci, apelul la țară nu se face numai pentru ca aceasta să judece și să aleagă între guvern cu majoritățile lui și între opozițiune. Expedientul revisurii constituționale earăși se întrebunțează pentru agitația și răstăcirea spiritelor, ca cel mai bun mijloc pentru aducerea unor majorități guvernamentale, servile.

„Identitatea împrejurărilor, precum și asemănarea scopului ce actualul guvern urmărește, dictează într'un mod imperios opozițiunii în genere, fără distincțiune de nuanță, norma după care trebuie să-și reguleze atitudinea și acțiunea sa în viitoarele alegeri.

Strigătul nostru de unire și de raliement este: Resbel hipocrisiei și corupțiunii. Resbel guvernului personal. Deviza noastră: Bună credință. Respect voinței naționale.

CU RUSIA SAU CU AUSTRIA ?

„Galații“ (din Galați) foaie guvernamentală, stabilește că în viitorul conflict austro-rus nu vom putea sta neutri ci va trebui să alegem între Rusia și Austria. Ziarul gălațian se întreabă acum, cu care din aceste două puteri trebuie să ținem? Răspunsul nu ni-l dă.

Nouă ni se pare ciudat, ca un român să mai poată avea nedumerire asupra acestei cestiuni.

Nu este foare limpede ca lumina zilei, că o alianță româno-austriacă este absolut cu nepuțință. Ar fi tot una cu a zice: o alianță franco-germană.

STIRI MARUNTE

Lucrările pentru drumul de fer strategic Ivan-gorod-Dombrova, pe care-l construiesc Rușii către granița germană, înaintează cu mare repeziciune. — Terasamentul e deja gata și acum se pun șinele.

Are haz d. Tissot, — publicistul. O carte pe care a publicat-o zilele acestea despre Ungaria și în care își espune observațiile și impresiile călătoriei sale în această țară, a intitulat-o: „Din țara Țiganilor“.

Ne putem închipui ce supărați sunt Ungurii pe publicistul frances, căruia țara ungurească i-a făcut impresia unei țări de țigani!

Cunoscutul publicist și ziarist german din Berlin, dr. Maron, s'a omorît soția și după aceea s'a omorît și pe sine.

Nenorocitul ajunsese într'o stare materială foarte strimtorată.

Correspondenții din Paris al ziarelor străine s'au constituit într'o societate. Aleși au fost: D. Blovitz (de la „Times“) ca prim sindic; d. Ryan (de la Wew-York-Herald — cel mai mare ziar din lume) ca al doilea sindic; consilierii au fost aleși correspondenții de la „Daily Telegraph“, „Neue fr. Presse“ și „Köln. Ztg.“

uita să scuture saltelele“. Și scrierea cea îngălbinită, care pealocurea imbibase hîrtia ca cum ar fi fost muțată în lacrimi, arăta tot de o dată, prin tremurăturile, prin esitațiunile sale, prin mărimea caracterelor trase de o mână prea slabă, progresele sinistrelor maladii.

Scrierea celei din urmă scrisori nu semăna cu a celei d'întăiu, precum tristul obraz, tras și sbîrcit, care-i apăruse în camera cu zidurile crepate din Ambois nu mai reamintea femeia pe care o pornise un an mai înainte, abia atînsă de rîul încă intern, și a căreia frăgezime făcea pe marinarii să se întoarcă spre-a o privi.

Acestă epistolă Valentina o scrisese în urmă după ce ea i trimisese la Paris pentru a să scăpa funcțiunea; înainte, ea nu-l ar fi spus că se simțea murind.

„O stiam foarte bine, că totul era sfîrșit, că nu ne vom mai revedea; dar trebuia să te las să pleci, pentru tine, pentru copii noștri, ca 'și vezi pe acel ministru cât de curînd... Ah! sîrmane zile numărate ce-ar fi trebuit să fie petrecute împreună...“

„Cînd mă gândesc că avînd un soț, că avînd doi copilași, sunt condamnată să mor totuși singură!“

Și dupe această plîngere supremă, nimic alt de cât cuvînte de resemnare. Ea 'și redobînda sufletul ei liniștit și pacient: ceea-ce era și pe cînd era sănătoasă; ea îl incurajă, îl po-

Hedwig Rolandt, renumita tragediană, e angajată la Opera comică din Paris, cu o leafă anuală de 72.000 franci. — Afară de vacanțele obi-cinuite are pe an două luni libere. — Primul debut al d-rei Rolandt va fi la Ianuarie viitor, în „Regina nopțes.“

Academicul frances Viel-Castel, de curînd reposat, avea obiceiul pe cînd era în viață sa ia notițe zilnice, în cari nu cruța nici pe frumoasele nici pe puternicile zilei. — Zilele acestea apărîu în editura Framarion din Paris primul volum al memoriilor sale. Esemplarele fură însă îndată confiscate, căci memoriul vorbește în mod neplăcut despre persoane înalte cari trăiesc încă și face descoperiri, a căror timp încă nu a sosit. — Așa bunioară despre eminentul critic de la „Debats“, Jules Janin, se spune că spre a scăpa de un duel cu care era amenințat din pricina unui foileton, scrisese un alt foileton o-pus celui d'întăiu. Lamartine e botezat „un bătrîn nebun“. Dovadă însă cum că repositul Viel-Castel încă se putea înșela e faptul că pe deputatul radical Madier-Montjeau îl pune între morții de pe baricadele de la 1851, de și el trăește până astăzi.

VARIETAȚI

O otrăvire în Vatican. — Ziarul „Voltaire“ susține, că cardinalul Franchi, de curînd reposat, a fost otrăvit de către nește popi din Vatican. El citează în ajutorul afirmațiunii sale o telegramă din München, după care însuși prințul Bismarck s'ar fi rostit zilele acestea către un diplomat, cum că Franchi a fost otrăvit de către aceea partidă din Vatican, care vrea să urmeze lupte culturale cu Germania.

Cardinalul Franchi era pentru o înțelegere, fie și mai efină, a papei cu Germania.

Cel mai bun doctor pentru o baletistă. — Prima baletistă de la Marea Operă din Paris, Roseta Mauri, pătinea de cât-va timp de o pécătoasă paralisie de picior, care o punea în neputință să joace. Toate tratamentele medicilor celor mai pricepuți au ramas zadarnice. Nici Fecioara de Pîlar, aceasta făcătoare de minuni pentru ologi, n'a fost mai harnică. În sfîrșit se găsece un frumos cavalier, meșter în a îndrepta picioarele scrinute, puțină muncă și... d-ra Roseta Mauri joacă astăzi mai bine de că-totdeauna.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere“.

1 Ianuarie — 9 ore dimineața.

Paris, 31 Decembrie. Starea d-lui Gambetta nu s'a agravat de erî seara; dar bolnavul se află într'o mare slăbiciune.

Paris, 27 Decembrie 9 ore seara. Ultimul buletin al doctorului Lannelong asupra sănătății d-lui Gambetta conține: „Starea locală e mai bună; starea generală aceeași ca erî.“

Paris, 1 Ianuarie — 1 oră 30 m. dimineața. Starea d-lui Gambetta e desperată.

Berlin, 31 Decembrie. Ultimele noutăți primite de la Maiența anuncie că apele Rhinului superior și Mainului încep a descrește.

1 Ianuarie — 10 ore dimineața. Paris, 1 Ianuarie — 5 ore dimineața. Gambetta a murit astăzi-noapte, la 12 ore.

(Leon Michel Gambetta e născut la Cahors din părinți de origine genoveză, la 2 Aprilie 1838. Studiele și le făcu la Paris și se inscrie membru al baroului la 1859. Debutul în cariera oratorică și 'l făcu în afacerea celor Cinci-zeci, o societate care fusese acuzată că lucrează în secret în contra siguranței Statului; însă, discursul care 'l ilustră fu acela pe care 'l rosti în

vătuia. De sigur, zicea dînsa, că vei fi pus din nou în funcțiune, că guvernul nu va voi să se lipsească de un administrator ca tine. Dar casa, menagiul, educațiunea copiilor, tot ceea ce un bărbat, ocupat cu cariera sa, trebuie să lase altora, de toate acestea se nelinișcea amar sîrmana muribundă. Sylvanira măritată nu va sta tot-d'a-una acolo; și apoi ori cât de devotată ar fi fost, ea nu era în urmă de cât o servitoare.

Și încet, cu delicateță, cu niste cuvinte mult timp căutate, cari trebuie să o fi costat scump că le scrisese, căci tot pasagiul acesta abia respira de fragmentări și de suspensiuil, dînsă i vorbea de un măritagiu posibil, mai tîrziu, vre o dată... El 'era încă atât de june... Numai s'o alegi bine, și dă copiilor noștri o mamă care să fie o mamă adevărată...“

Nici o dată aceste din urmă recomandățiuni, recitate adesea de la moartea ei, nu impresionase pe Lorie ca în seara aceea pe cînd a-uzea în tăcerea casei, ai cărei locuitori dormeau cu toții, un pas liniștit ce se mișca, aședînd și făcînd menagiul, în catul de sus... O fereastră se închise, persianele se auziră trosnind în tocurele lor, și printre lacrimi ce muiași și lungău cuvintele, el continuă să reciteze: „Însă fă o alegere bună.“

(Va urma).

apărarea gazetei *le Reveil*, urmărită pentru că deschisese o subscripțiune publică spre a se ridica o statuie lui Baudin, deputatul mort pe baricade la 3 Decembrie 1851.

El fu acela care, eșit din Paris în balon, în timpul rezoibului Franco-German, se duse la Tours spre a organiza apărarea națională: *luptă până la cea din urmă picătură de sînge, rezistență până la ultima resuflare*, fu deviza lui, în crîncenul război.

Gambetta intră în a doua combinațiune, numită a *marelui minister*, la 14 Noembrie 1881 și căzu la 26 Ianuarie 1882, din cauza neizbîndei scrutinului pe liste.

Una din mărțele fapte ale ilustrului bărbat, a fost salvarea republicei de marea conspirațiune ce urzise contra ei coalițiunea monarchistă de la 16 Maiu.

Franța perde în Gambetta personificarea cea mai înaltă a democrației și a ideii de răzburare.)

BIBLIOGRAFIE

Broșurei intitulată: *Modeste încercări poetice etc.* 'i se reduce prețul de la 3 lei la un leu nou. Se află de vîndare pe la librăriile din capitală; depositul la tipographia academiei, strada Academiei, Nr. 26.

Boalele de gât, gura, nas și urechi
tratează printr'o artă specială
Drul J. BRAUNSTEIN
fost asp. de medic secundar în Viena în clinicele:
lui Braun (boale de femei și faceri)
și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele)
Consultațiuni de la 3—5 p. m. Strada Dec-bal No 2.
(în dosul Bărăției)

INSTIINȚARE
Cu ocazia sîrbătorilor defacere de haine gata pentru Bărbați și băeți cu prețurile reduse. 30/100.
R. I. LOCUSTEANU
strada Știrbei-Vodă (devala de pasagiu 5.

Gregorie G. Cawadia recomandă magasi-nul sîu din strada Covaici Nr. 45 provisionat în total acum cu toate articolele de coloniale, precum: zahăr, cafea orez, unt-de-Iemn, lumînări cu ridicata și cu amăruntul. — Prețuri moderate.

VIN NEGRU
de Orevița și Golu-Drancea
vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor al-tor vinuri. — 15 fr. vadra și
ALBU DE DRAGASIANI
din recolta anului 1879. — 15 franci vadra la
PAUN POPESCU & Cie
18 STRADA LIPSCANI 18

SCHIMB ȘI COMISION
FRĂȚII BENZAL
41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis

CURSUL BUCURESCI
Pe ziua de 20 Decembre 1882, ora 12.

OBLIGAȚIUNI	Cump.	Vînd.
6% Oblig. de Stat Convertite.	97	97 1/2
6% „ Căilor ferate Române.	99	100
5% Renta Amortisabilă	90 1/2	91 1/2
Oblig. de Pensie (300 l.) Dob. 40 fr.	220	225
7% Scrisurî fonciare rurale	100 1/2	101 1/2
5% „ „ urbane	89	89 1/2
7% „ „ „	100 1/2	101
6% „ „ „	94 1/2	95
5% „ „ „	89 1/2	90 1/2
8% Impr. Municipal Bucuresci	101	101 1/2
„ cu pr. Buc. (bil. 20. l.)	30 1/2	31 1/2
5% Renta Română	89 1/2	90 1/2
Acțiuni Dacia Română	405	408
„ Banca Națională a României.	1270	1280
Cupoane Oblig. Eșaligibile de Stat.		arg aur
„ Renta	1/4	1/4
„ Căile ferate	1/4	1/4
„ Scrisurî	1/4	1/4
Argint Național contra aur	2 1/4	2 1/2
Bilete de Bancă	2 1/4	2 1/4
Rubla hîrtie	2 50	2 60
Florin	2 11	2 12
Lose otomane.	50	60

CURSUL DIN VIENA
30 Decembre

Napoleonul	9 49 1/2
Ducatul	5 64
Lose Otomane.	25 20
Rubla hîrtie	116 25

CURSUL DIN BERLIN
30 Decembre

Oppenheim	109 50
Rubla hîrtie	179 25
Oblig. nof	102 22
Idem 1/2%	97
R. Amort. 5%	91 20

CURSUL DIN PARIS
30 Decembre

Renta Română	90
Lose otomane	54 1/2

SONIEBUI
20 Decembre

Paris (3 luni)	99 25
„ la vedere	100 25
Londra (3 luni)	25 3 1/2
„ la vedere	25 27 1/2
Berlin (3 luni)	122 50
„ la vedere	123 90
Viena la vedere	113

Adrese pentru telegrame BENZAL.

